

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalne żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji zostaje uchylone w części, w której uznaje za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest i Stichting Woonstede na decyzję Komisji C (2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącą pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy systemu pomocy E 2/2005.
- 2) Skarga o stwierdzenie nieważności, o której mowa w pkt 1 niniejszej sentencji, jest dopuszczalna.
- 3) Sprawa zostaje skierowana do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania, by orzekł on co do istoty w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, o której mowa w pkt 1 niniejszej sentencji.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Plzni – Republika Czeska) – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA) przeciwko Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.

(Sprawa C-351/12) (¹)

(Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo autorskie i prawa pokrewne w społeczeństwie informacyjnym — Pojęcie publicznego udostępniania — Utwory transmitowane w pokojach zakładu uzdrowiskowego — Bezpośrednia skuteczność przepisów dyrektywy — Artykuły 56 TFUE i 102 TFUE — Dyrektywa 2006/123/WE — Swoboda świadczenia usług — Konkurencja — Wylączne prawo zbiorowego zarządzania prawami autorskimi)

(2014/C 112/06)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Plzni

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)

Strona pozwana: Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Krajský soud v Plzni – Wykładnia art. 3 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), art. 56, 101 i 102 TFUE oraz art. 14 i 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) – Wyjątki i ograniczenia dotyczące praw do zwielokrotniania i udostępniania – Utwory transmitowane poprzez aparaty telewizyjne i radiowe zainstalowane w pokojach pacjentów zakładu uzdrowiskowego – Bezpośrednia skuteczność przepisów dyrektywy – Ustawodawstwo krajowe powierzające wnioskodawcy wyłączne prawo zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na terytorium krajowym

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego wyłączającemu prawo autorów do zezwalania na publiczne udostępnianie ich utworów lub do zakazywania takiego udostępniania przez zakład uzdrowiskowy, działający jako przedsiębiorstwo handlowe, w drodze celowego doprowadzania, za pośrednictwem odbiorników telewizyjnych lub radiowych, sygnału do pokoi pacjentów tego zakładu. Na powyższą wykładnię nie mają wpływu art. 5 ust. 2 lit. e), art. 5 ust. 3 lit. b) i art. 5 ust. 5 tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie może być on powoływany przez organizację zbiorowego zarządzania w sporze pomiędzy jednostkami w celu wyłączenia stosowania sprzecznego z tym przepisem uregulowania państwa członkowskiego. Sąd rozpoznający taki spór ma jednak obowiązek dokonywania wykładni wspomnianego uregulowania tak dalece, jak to możliwe, w świetle treści oraz zamierzeń powyższego przepisu dyrektywy, aby uzyskać rozstrzygnięcie zgodne z realizowanym przez niego celem.
- 3) Artykuł 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, a także art. 56 TFUE i 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak omawiane w postępowaniu głównym, które zastrzega wykonywanie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi odnoszącymi się do określonych rodzajów chronionych utworów na terytorium tego państwa członkowskiego na rzecz jednej tylko organizacji zbiorowego zarządzania, uniemożliwiając tym samym użytkownikowi takich utworów, takiemu jak zakład uzdrowiskowy będący stroną w postępowaniu głównym, skorzystanie z usług organizacji zbiorowego zarządzania mającej siedzibę w innym państwie członkowskim.

Jednakże art. 102 TFUE należy interpretować ten sposób, że o nadużyciu pozycji dominującej może świadczyć narzucanie przez tę pierwszą organizację zbiorowego zarządzania za jej usługi stawek cenowych znacząco wyższych od tych stosowanych w innych państwach członkowskich, pod warunkiem że porównanie stawek cenowych zostało przeprowadzone na jednorodnej podstawie, lub stosowanie wygórowanych stawek cenowych, które nie pozostają w rozsądnym związku z wartością ekonomiczną wykonanego świadczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko EnBW
Energie Baden-Württemberg AG, Królestwu Szwecji, Siemens AG, ABB Ltd**

(Sprawa C-365/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dostęp do dokumentów instytucji — Dokumenty związane z postępowaniem na podstawie art. 81 WE — Rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i (WE) nr 773/2004 — Odmowa dostępu — Wyjątki związane z ochroną dochodzenia, interesami handlowymi oraz procesem podejmowania decyzji przez instytucje — Obowiązek przeprowadzenia przez daną instytucję konkretnej i indywidualnej analizy treści każdego z dokumentów, których dotyczy wniosek o udzielenie dostępu)

(2014/C 112/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Costa de Oliveira i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: EnBW Energie Baden-Württemberg AG (przedstawiciele: A. Hahn i A. Bach, Rechtsanwälte), Królestwo Szwecji (przedstawiciel: C. Meyer-Seitz, pełnomocnik), Siemens AG (przedstawiciele: I. Brinker, C. Steinle i M. Holm-Hadulla, Rechtsanwälte), ABB Ltd (przedstawiciele: J. Lawrence, solicitor, H. Bergmann i A. Huttenlauch, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-344/08 EnBW Energie Baden-Württemberg przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji SG.E.3/MV/psi D (2008) 4931 z dnia 16 czerwca 2008 r. odmawiającej dostępu do akt postępowania w sprawie COMP/F/38.899 – Rozdzielnice z izolacją gazową – Błędna wykładnia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43), a w szczególności art. 4 ust. 2 i 3 tego aktu.